

КОМИСИЈА ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРОВА ПОВОДОМ РЕГИСТРАЦИЈЕ НАЗИВА НАЦИОНАЛНИХ ИНТЕРНЕТ ДОМЕНА при Привредној комори Србије, у саставу председавајуће чланице арбитражног већа др Љиљане Рудић-Димић, дипл. правника и чланова арбитражног већа Душана Стојковића, дипл. правника и Владана Јоксимовића, дипл. правника, у арбитражном поступку по тужби Тужиоца *International Bussiness Machine Corporation Armonk, New York, SAD*, кога заступа адвокат Гордана М. Поповић, Таковска бр. 19, Београд, против Регистранта, Зорана Ђорђевића, јмбг: [REDACTED], Булевар краља Александра бр. 630, 11050 Београд, Република Србија, ради преноса регистрације назива националног Интернет домена "ibm.rs" са Регистранта на Тужиоца у Регистру националног интернет домена Србије на основу Правилника о поступку решавања спорова поводом регистрације назива националних Интернет домена („Службени гласник РС“, бр. 31/2011, основни текст, 24/12 измене и 67/14 измене), (у даљем тексту: Правилник), донело је дана 30.11.2015. године, у Београду следећу:

ОДЛУКУ

- I. **УСВАЈА СЕ ТУЖБЕНИ ЗАХТЕВ** Тужиоца *International Bussiness Machine Corporation Armonk, New York, SAD*, ради преноса регистрације назива националног интернет домена: "ibm.rs" у Регистру националног интернет домена Србије (РНИДС).
- II. **ОВЛАШЋУЈЕ СЕ** Регистар националног интернет домена Србије (РНИДС), да у складу са чланом 22. Правилника, изврши пренос регистрације назива националног Интернет домена: „ibm.rs“ са Регистранта Зорана Ђорђевића, јмбг: [REDACTED] Булевар краља Александра бр.630, 11050 Београд, Република Србија на Тужиоца *International Bussiness Machine Corporation Armonk, New York, SAD*.

Образложење

Тужилац је дана 21.08.2015.године поднео тужбу Комисији за решавање спорова поводом регистрације националног интернет домена при Привредној комори Србије (даље: Комисија), а ради преноса регистрације назива националног Интернет домена "ibm.rs", са Регистранта на Тужиоца. Тужба садржи 16 прилога, пуномоћје за заступање и предлог арбитра.

Предмет спора је назив домена „ibm.rs“, који је регистрован од стране Регистранта дана 10.03.2008.године.

У тужби је наведено да је Тужилац компанија позната у свету и у Републици Србији и титулар чувеног жига „IBM“ који користи у свом пословању, а који жиг је скраћеница пословног имена Тужиоца - *International Bussiness Machine Corporation*.

Тужилац је чувени жиг регистровао и у Заводу за интелектуалну својину Републике Србије у оквиру више националних регистрација и то: Рег. бр. 12.007, пријава Ž-131/1949, IBM Logo, за класе 9,14, 16; Рег. бр. 17.087, пријава Ž-259/1966, IBM Logo, за класу 9; Рег. бр. 31.924, пријава Ž-288/1984, IBM Logo, за класе 9, 10, 16, 28; Рег. бр. 36.491, пријава Ž-1245/1990, IBM Logo, за класе 9, 10, 16, 35, 37, 41, 42; Рег. бр. 36.492, пријава Ž-1246/1990, IBM Logo, за класе 9, 10, 16, 35, 37, 41, 42.

У тужби се даље наводи да су сходно члану 22. Правилника испуњена сва три услова за пренос регистрације спорног домена "ibm.rs" - посебно да је назив домена „ibm.rs“ истоветан предметном заштићеном жигу Тужиоца; да је Регистрант физичко лице које нема право ни легитиман интерес да користи спорни назив домена идентичан жигу Тужиоца, односно да је Регистрант назив националног интернет домена „ibm.rs“ регистровао и користио противно начелу савесности и поштења и добрих пословних обичаја а у сврху прибављања имовинске користи.

У тужби се наводи да приликом претраге путем интернет претраживача, учесници у промету могу да буду доведени у заблуду добијеним резултатима претраге. Када се као захтев за претрагу наведе назив заштићеног жига Тужиоца са доменом „.rs“, као резултат се добија да је домен „ibm.rs“ „паркиран“. („паркиран“ и за који се не зна чему служи и за коју робу и услуге се користи).

Даље, Тужилац наводи да Регистрант зна или је морао знати за жигове Тужиоца - у свету познате компаније са изграђеном репутацијом у области информационих технологија. Ове чињенице указују на несавесност Регистранта и његову намеру да прибави корист из регистрације спорног домена од самог Тужиоца. Са претрагом <http://www.ibm.com/rs/sr/>, добијају се резултати који упућују на Тужиоца заступљеног и у Републици Србији.

У тужби се даље наводи да Регистрант нема право нити легитиман интерес да користи спорни назив домена, нити га је Тужилац овластио да користи његов жиг. Пре било каквог сазнања о покретању тужбе, Регистрант није користио национални интернет домен у комерцијалне сврхе, нити је пре подизања тужбе био познат широј јавности као титулар „IBM“ назива интернет домена. Даље, Регистрант је назив интернет домена регистровао и користио противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја прописаних одредбама члана 23. Правилника.

Регистрант је након обраћања Тужиоца одбио да изврши пренос регистрације домена уз накнадну нужних трошкова већ је предлагао „тржишно одређену накнаду“ (писмо од 12.05.2015.године) односно накнаду „у складу са важећим европским стандардима“(e-mail од 23.06.2015.године).

Тужилац је овај захтев Регистранта сматрао неприхватљивим, односно оценио да је Регистрант спорни назив интернет домена "ibm.rs", регистровао у циљу његове препродаје Тужиоцу.

На основу изнетих чињеница у тужби, Тужилац предлаже да Арбитражно веће по спроведеном поступку донесе Одлуку којом се усваја тужбени захтев Тужиоца ради преноса назива националног интернет домена „ibm.rs“ по тужби Тужиоца *International Bussiness Machine Corporation, Armonk, New*

York, SAD, против Регистранта Ђорђевић Зорана, јмбг. ██████████, из Београда, Булевар краља Александра бр. 630, 11050 Београд, Република Србија и овласти РНИДС да у складу са чланом 31. Правилника изврши пренос домена „ibm.rs“ са Регистранта Ђорђевић Зорана, јмбг. 1102970710036, Булевар краља Александра бр. 630, 11050 Београд, Република Србија на Тужиоца, *International Bussiness Machine Corporation, Armonk, New York, SAD*.

Као прилоге уз тужбу Тужилац је доставио и доказе нумерисане бројевима I до XVI и то: извод *Whois* за домен „ibm.rs“; Потврду о подацима Регистранта добијену од стране РНИДС од 12.08.2015.године; Уверење о важности жига бр. 12.007; Уверење о важности жига бр. 17.087; Уверење о важности жига бр. 31.924; Уверење о важности жига бр. 36.491; Уверење о важности жига бр. 36.492; Одштампану страницу Интернет претраживача са добијеним резултатом претраге за „ibm.rs“ - *Loopia* „паркинг“ доказ; Одштампану страницу *Loopia WHOIS* за домен „ibm.rs“; Одштампану страницу <http://www.ibm.com/rs/sr/>; Писмо пуномоћника IBM Регистранту од 03.10.2014.године; Писмо пуномоћника IBM Регистранту од 16.04.2015.године; Писмо пуномоћника Регистранта Зорана Ђорђевића од 12.05.2015.године; Е-mail пуномоћника IBM Регистранту од 27.05.2015.године; Е-mail пуномоћника IBM Регистранту 17.06.2015.године и Е-mail пуномоћника Регистранта Зорана Ђорђевића од 23.06.2015.године (сви докази у списима предмета).

*

Регистрант је у складу са чланом 17. став 3. Правилника, који прописује рок за достављање одговора на тужбу од 15 дана од дана достављања исте, свој одговор на тужбу Тужиоца доставио дана 17.09.2015.године, са напоменом да му је Тужба достављена дана 02.09.2015. године. Уз одговор на тужбу, Регистрант је доставио и списак од три арбитра, са Листе арбитра.

У одговору на тужбу Регистрант у целости оспорава тужбу и тужбени захтев Тужиоца као неосноване и правно неутемељене.

Спорни домен „ibm.rs“ закупљен је на слободном тржишту и претходно је био понуђен овлашћеном представнику IBM у Републици Србији. Како по истеку предвиђеног рока од 6 месеци, овај домен није закупљен од стране заинтересованог представника IBM у Републици Србији, Регистрант је спорни домен, у складу са законом закупио од овлашћеног регистра (*Loopia doo*), уз плаћање свих прописаних накнада, из чега је јасно да Регистрант није домен регистровао противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја, већ напротив, уз поштовање процедуре и тек након што могућност закупа овог домена, по праву приоритета, није искоришћена од стране Тужиоца.

Наиме, Регистрант истиче да су власници „.yu“ домена до 10.09.2008.године имали право предности при регистрацији истоимених „.rs“ домена, који су за њих били резервисани, након чега су све неискоришћене резервације „.rs“ домена биле пуштене у слободан промет 15.09.2008.године. Ова чињеница је била позната Тужиоцу, те како право резервације није искористио, спорни домен је

закупљен од стране Регистранта као слободан. Тужилац је регистровао домен „co.rs“, али није искористио право да истовремено региструје и домен „rs“, чиме је овај домен постао слободан за сва трећа лица.

Регистрант је користио национални домен „ibm.rs“ искључиво у некомерцијалне сврхе, без икакве намере да потрошаче и друге учеснике у промету доведе у заблуду (у контексту битне сличности или истоветности са предметом жига Тужиоца). Наиме, регистровани домен никада није коришћен за било какву врсту рекламирања или упућивања на било који производ или услугу из асортимана Тужиоца.

Регистрант даље наводи у одговору на Тужбу, да има легитиман интерес за коришћење домена "ibm.rs", сагласно члану 24. Правилника, будући да је домен коришћен искључиво у некомерцијалне сврхе, без икакве намере да потрошаче и друге учеснике у промету доведе у заблуду у погледу порекла означених роба или услуга, а у контексту битне сличности или истоветности са предметом Тужиочевог жига.

Овај домен није регистрован за исту или сличну врсту робе или услуга и Регистрант није тржишни конкурент Тужиоца у привредној утакмици. Коришћењем жига сматра се: 1. стављање заштићеног знака на робу, њено паковање или средства за обележавање робе; 2. нуђење робе, њено стављање у промет или њено складиштење у те сврхе или обављање услуге под заштићеним знаком; 3. увоз, извоз или транзит робе под заштићеним знаком, и 4. коришћење заштићеног знака у пословној документацији или реклами (члан 38. Закон о жиговима, „Сл. гласник РС“, бр. 104/09 и 10/13), из чега произилази да заштићени жиг Тужиоца није повређен на било који начин од стране Регистранта.

Домен је коришћен искључиво као некомерцијална платформа за размену искустава у различитим областима (спорт, одевање, путовања, забава итд.), са идејом да пропагира животни стил савременог мушкарца, отуда и скраћеница (*I'll be matchoman*).

За протеклих седам година од дана регистрације спорног домена, Тужилац се није нити једном обратио Регистранту, указао на било какву злоупотребу, још мање користио правна средства против њега.

Регистрант истиче у својим наводима да није регистровао и користио национални интернет домен „ibm.rs“ противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја. Домен није никада нуђен на продају било ком трећем лицу, нити овде Тужиоцу. Web страница („ibm.rs“), на захтев Регистранта је "паркирана" код пружаоца услуге *hostinga (Loopia)*, имајући у виду да је Регистрант због радног ангажмана даље активности на предметном домену привремено "замрзао".

Не улазећи у дефиницију "опште познатог имена", на које се позива Тужилац, Регистрант указује да се у овом тренутку код Агенције за привредне регистре (АПР), налази већи број регистрованих правних лица која у свом пословном имену, имају назив „IBM“.

У реферату тужбе се као доказ прилаже допис пуномоћника Регистранта од 12.05.2015.године, а Тужилац изводи из њега закључак да Регистрант одбија накнаду нужних трошкова и тражи "тржишно одређену накнаду". У самом допису се, у ставу 5. наводи: "Напомињемо да је накнада плаћана за регистрацију предметног домена у претходном периоду било тржишно одређена од стране овлашћеног правног лица и иста је било редовно и у целости плаћана од стране закупца предметног домена."

Дакле, Регистрант истиче да се ради о тржишној накнади која се на годишњем нивоу плаћа овлашћеном регистру (Looria doo), а на име „одржавања" домена "ibm.rs", уз констатацију да се ова накнада плаћа/ла редовно и у целости. Према томе нема никаквог наводног „трговања" спорним доменом, већ искључиво указивање на одређене опште познате чињенице од стране Регистранта.

Решавање питања у складу са „важећим европским стандардима", а које се наводи у прилог тврдњи Тужиоца, са становишта Регистранта не може бити спорно, будући да су сва правила нашег позитивног права у овој материји, наслонена на европске и светске стандарде (UDRP).

Имајући у виду напред наведено, Регистрант предлаже да Арбитражно веће након одржане усмене расправе, у целости одбије тужбени захтев Тужиоца као неоснован.

Као прилоге уз одговор на тужбу, Регистрант је доставио: Обавештење овлашћеног регистра (Looria); Званичан извештај РНИДС о преласку са „.yu“ на „.rs“ домен; Предлог за саслушање Регистранта, Зорана Ђорђевића; Предлог за саслушање законског заступника Looria doo, Дијане Тодоровић (са адресом у списима одговора на тужбу), по оцени Арбитражног већа и Web претрагу АПР.

**

Тужилац је доставио поднесак дана 14.10.2015. године, на одговор Регистранта на тужбу Тужиоца од 17.09.2015.године, у коме истиче да Регистрант у свом одговору на тужбу није доказао ни један од три услова за легитимно коришћење назива „IBM" као интернет домена, који су предвиђени одредбама члана 24. Правилника.

Регистрант није доказао да је пре сазнања о покретању тужбе спорни интернет домен „ibm.rs", користио у комерцијалне сврхе сагласно добрим пословним обичајима, начелима савесности и поштења. Напротив, Регистрант је као физичко лице, непосредно пре истицања рока за пререгистрацију „.yu" у „.rs" домен (10.09.2008.године) регистровао спорни домен („ibm.rs" домен регистрован је дана 10.03.2008.године).

Навод Регистранта из одговора на тужбу да Тужилац није искористио право резервације „ibm.rs" домена, те да је из тог разлога „ibm.rs" домен постао слободан за сва трећа лица и да га је Регистрант користио искључиво у некомерцијалне сврхе је директно противан изјави коју је

Регистрант дао приликом регистрације спорног домена сходно одредби члана 9. Општих услова о регистрацији назива националних интернет домена (даље: Општи услови о регистрацији).

Регистрант на даље, није доказао да је пре подизања тужбе од стране Тужиоца, већ био познат широј јавности као титулар „ibm.rs“ интернет домена.

Регистрант није доставио ниједан доказ о било каквом претходном коришћењу спорне веб-странице пре него што је „ibm.rs“ домен „паркиран“. Објашњење дато у одговору на тужбу да IBM означава скраћеницу израза „I'll be maso man“ је у најмању руку неуверљиво јер скраћеница IBM никако не може да упућује на „животни стил савременог мушкарца“ нити да асоцира потенцијалне кориснике ове циљне групе да могу на веб-страници www.ibm.rs наћи садржаје „за размену искустава у различитим областима (спорт, одевање, путовање, забава)“.

Тужилац надаље истиче да Регистрант није ни предложио доказе на околност коришћења „ibm.rs“ домена искључиво у некомерцијалне сврхе које само помиње у свом одговору на тужбу објашњавајући чему је спорна веб-страница наводно служила рге него што је „ibm.rs“ домен „паркиран“.

Регистрант наводи да регистровани домен никада није коришћен за било какву врсту рекламирања или упућивања на било који производ или услугу из асортимана IBM.

Регистрант је сходно члану 9. Општих услова о регистрацији, дао посебну изјаву да домен који региструје не вређа право интелектуалне својине те је ова посебна обавеза приликом регистрације морала да утиче на повећан степен пажње Регистранта у погледу утврђивања да ли „ibm.rs“ домен који региструје вређа право интелектуалне својине управо Тужиоца. То што је Регистрант пре регистрације спорног домена, установио да је „ibm.rs“ домен наводно слободан јер га Тужилац није регистровао поред домена „ibm.co.rs“, како сам каже у одговору на тужбу, само доказује да је Регистранту било познато да скраћеница „IBM“ означава прва слова назива Тужиоца - *International Bussiness Machine Corporation* и да је знак „IBM“ заштићен као жиг Тужиоца.

Из преписке између пуномоћника Тужиоца и пуномоћника Регистранта која је достављена уз тужбу од 21.08.2015.године, а нарочито докази уз Тужбу означени под XIV, XV и XVI јасно указују на то да је Регистрант имао намеру да спорни домен препрода управо Тужиоцу као носиоцу и титутулару IBM жигова.

Тужилац је сагласан са предлогом Регистранта из одговора на тужбу да се саслуша Регистрант ради утврђења околности да ли је спорни домен „ibm.rs“, регистрован супротно добрим пословним обичајима и начелу савесности и поштења а у сврху његове препродаје Тужиоцу као титулару жига IBM који је истоветан са спорним „ibm.rs“ доменом, те да ли је „ibm.rs“ домен уопште коришћен у било какве друге сврхе.

Целисходност саслушања законског заступника Loopia doo, Дијане Тодоровић, Тужилац оставља Арбитражном већу на оцену.

Тужилац у свему остаје при свим досадашњим наводима из Тужбе и предлогу да се тужбени захтев од 21.08.2015. усвоји у целини.

Регистрант се изјаснио на поднесак Тужиоца од 14.10.2015.године, својим поднеском од 28.10.2015.године, где је истакао да је датум регистравања спорног домена 10.03.2008.године, али уз право резервације које власник „.yu“ домена (овде Тужилац) није искористио до 10.09.2008.године, због чега је формално датум почетка регистрације 10.03.2008.године, када је пријава домена и започета. У супротном Тужилац би имао доказ да је пријаву у овом року поднео (такав доказ није достављен од стране Тужиоца). Ова околност доказује да је Тужилац пропустио да користи право које му је законом дато и да је сходно томе спорни домен „ibm.rs“ после овог датума постао слободан, а Тужилац преклудиран.

Регистрант даље наводи, да никада домен „ibm.rs“ није користио у комерцијатне сврхе, напротив, његово коришћење је у свему у складу са цитираном одредбом члана 9. Општих услова о регистрацији (прилог овог поднеска је изглед веб странице Регистранта, из јануара 2012.године, и то одељак порука и блога Регистранта - интернет комуникација), из ког прилога се види да је садржина ове веб странице апсолутно некомерцијалног карактера, везана за различите опште теме (цитати, мотивационе поруке, економски показатељи). Приказана садржина нема никакве везе са делатношћу Тужиоца, а природа посла Регистранта, оправдава околност да је веб страница ван функције односно спорни домен „паркиран“.

Регистрант истиче да Тужилац паушално наводи да је Регистрант "покушао домен да препрода", без иједног доказа за ту тврдњу, намерно тумачећи ван контекста речи Регистранта. Треба посебно имати у виду да је домен регистрован 2008 године, да је у међувремену "паркиран", а не нуђен на продају од стране Регистранта Тужиоцу или трећем лицу, без икакве економске логике, на коју се позива Тужилац.

Регистрант истиче да се ради о тржишној накнади која је се на годишњем нивоу плаћа овлашћеном регистру (Loopia doo), а на име „одржавања" спорног домена, уз констатацију да се ова накнада плаћа/ла редовно и у целости. Према томе нема никаквог наводног „трговања" овим доменом од стране Регистранта, већ искључиво указивање на одређене опште познате чињенице.

Решавање питања у складу са „важећим европским стандардима", а које се наводи у прилог тврдњи Тужиоца, са становишта Регистранта не може бити спорно, будући да су сва правила нашег позитивног права у овој материји, наслоњена на европске и светске стандарде (UDRP).

Регистрант сматра да Тужилац није доказао нити један основ за подношење ове тужбе, осим упорног позивања на чињеницу да је IBM Corporation велика компанија, што само по себи не може бити довољно за усвајање тужбеног захтева.

Стручна служба Комисије за решавање спорова поводом регистрације националних интернет домена је без одлагања, а по достави Изјаве о прихватању учешћа трећег члана Арбитражног већа, обавестила стране у овом поступку о саставу Арбитражног већа. Стране су обавештење уредно запримиле и на састав већа нису имале примедби, па је Арбитражно веће конституисано у складу са чланом 9. Правилника.

Арбитражно веће је одлучило да се одржи усмена расправа која је заказана и одржана дана 11.11.2015.године у седишту Комисије за решавање спорова поводом регистрације националних интернет домена, при Привредној комори Србије, у Београду, улица Ресавска бр. 13 -15.

Усменој расправи приступили су пуномоћници Тужиоца и Регистранта, као и сам Регистрант у својству сведока.

На усменој расправи саслушан је у својству сведока Регистрант Зоран Ђорђевић, јмбг: [REDACTED], Булевар краља Александра бр. 630, 11050 Београд, Република Србија.

На усменој расправи од стране пуномоћника Тужиоца достављена су непосредно два нова доказна прилога за Арбитражно веће и Регистранта, и то:

1. Изглед (*print screen*) једне web странице на спорном домену „ibm.rs“ из јануара 2012. године;
2. Претрага интернет архиве за спорни домен и то архиве Wayback Machine, за <http://www.ibm.rs>, на околност броја коришћења/активација на спорном домену у периоду од 15.01.2012. године до 01.08.2015. године.

На самој усменој расправи, Арбитражном већу је од стране Стручне службе Комисије, непосредно достављен и поднесак Регистранта од 28.10.2015. године (од стране Тужиоца и Комисије запримљен 02.11.2015. године).

Арбитражно веће је ценећи све наводе из тужбе, одговора на тужбу, односно накнадно достављених поднесака обеју страна у арбитражном поступку, као и приложених доказа, а по одржаној усменој

расправи, донело одлуку као у диспозитиву. Арбитражно веће је донело одлуку као у диспозитиву, посебно ценећи испуњеност услова прописаних чл. 22. до 24. Правилника.

Арбитражно веће је ценило испуњеност услова из члана 22. Правилника и утврдило да је назив спорног националног домена „ibm.rs“ истоветан (у вербализму), предмету тужиоачевог чувеног жига „IBM“, и да је извесно да може створити забуну и довести у заблуду кориснике интернета и учеснике у промету. Арбитражно веће сматра да је Регистрант знао и морао знати да Тужилац у пословању користи своје „IBM“ жигове и да их користи као основ за називе међународних и националних Интернет домена, с обзиром на присутност производа обележених знаком „IBM“ на светском и на тржишту Републике Србије. Из наведених разлога, Регистрант је могао и морао знати да регистрацијом назива спорног домена „ibm.rs“ који је идентичан са жигом Тужиоца, може створити забуну и довести у заблуду учеснике у промету тако што би учесници у промету олакрано могли спорни домен „ibm.rs“ довести у везу са заштићеним жигом Тужиоца.

Даље, Арбитражно веће је оценило да Регистрант нема право ни легитиман интерес да користи назив спорног националног интернет домена „ibm.rs“ јер Регистрант није пре било каквог сазнања о покретању тужбе од стране Тужиоца, користио назив спорног националног интернет домена у комерцијалне сврхе, сагласно добрим пословним обичајима, начелима савесности и поштења. На даље, Регистрант није пре подизања тужбе већ био познат широј јавности као титулар назива националног интернет домена „ibm.rs“, без обзира што није заштитио спорни знак жигом; као ни да је користио назив спорног националног интернет домена „ibm.rs“ искључиво у некомерцијалне сврхе, без икакве намере да потрошаче и друге учеснике у промету доведе у заблуду у контексту битне сличности или истоветности са предметом тужиоачевог жига „IBM“.

Арбитражно веће је ценило све околности и доказе, из којих је извукло закључак да између Тужиоца као носиоца права на „IBM“ жиговима и Регистранта као власника спорног домена „ibm.rs“ не постоји, нити је постојао било какав правни посао којим би се регулисало евентуално уступање права на употребу „IBM“ жигова, стога је Арбитражно става да Регистрант нема право или неки други легитиман интерес да користи спорни национални Интернет домен.

Арбитражно веће је ценећи све наведено утврдило да је Регистрант спорни назив националног интернет домена регистровао и користио противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја. Наиме, члан 9. Општих услова о регистрацији, предвиђа да "ступањем у уговорни однос, односно регистрацијом назива домена, Регистрант посебно изјављује и тврди да, према свом најбољем знању и искреном уверењу, регистрација траженог назива домена не вређа право интелектуалне својине или неко друго субјективно право трећих лица, као и да су сви подаци наведени у захтеву за регистрацију истинити и потпуни. Регистрант, такође, изјављује да назив домена не региструје противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја, те да назив домена неће свесно користити противно овим начелима. Регистрант даје изричиту претходну сагласност и потврду да зна да губи право на одустанак од уговора када овлашћени регистар изврши регистрацију

тог назива домена код РНИДС, односно када РНИДС упише назив домена у регистар националних интернет домена.“

Из одговора на тужбу, поднесака и прилога, Арбитражно веће је утврдило да је недвосмислено да је Регистранту још од 2008. године, дакле најраније у време подношења регистрационе пријаве за домен „ibm.rs“ било познато постојање и пословање Тужиоца као и чувени жиг „IBM“ кога Тужилац користи у свом пословању а који је идентичан (у вербализму) спорном домену „ibm.rs“.

На даље, из одговора на тужбу Регистранта где се наводи да је спорни домен коришћен искључиво као некомерцијална платформа за размену искустава у различитим областима (спорт, одевање, путовања, забава итд.), са идејом да пропагира животни стил савременог мушкарца, отуда и скраћеница („I'll be ma(t)cho man“), Арбитражно веће закључује да жиг Тужиоца IBM, никако не може бити скраћеница Регистранта на коју се позива - „I'll be ma(t)cho man“, јер би скраћеница за исту по свим правописним правилима била: IBMM.

Арбитражно веће сматра и има основану сумњу да је назив спорног националног интернет домена „ibm.rs“, регистрован /коришћен противно добрим пословним обичајима, начелу савесности и поштења нарочито имајући у виду околности из члана 9. Општих услове о регистрацији али и чињеница да је спорни домен „ibm.rs“ „паркиран“ и неактиван већ дужи временски период чиме се спречава титулар жига „IBM“ који је истоветан са спорним доменом, да исти региструје и користи у свом пословању.

Арбитражно веће је наиме ценећи одговор на тужбу Регистранта, где се наводи да је на захтев Регистранта „ibm.rs“ "паркиран" код пружаоца услуге hostinga (Loopia), имајући у виду да је Регистрант због радног ангажмана даље активности на предметном домену привремено "замрзао", становишта да се на тај начин већ дужи временски период спорни домен сматра некоришћеним и на даље блокира потенцијална регистрација интернет домена који је идентичан жигу Тужиоца. Дугогодишње паркирање спорног домена уз постојање свести од стране Регистранта да је спорни домен идентичан жигу Тужиоца, основ да се квалификује као несавесно коришћење спорног домена од стране Регистранта.

Арбитражно веће сматра да идентичност спорног домена „ibm.rs“ и вербализма чувеног жига Тужиоца „IBM“, свакако доводи у забуну просечног корисника интернета и корисника роба и услуга Тужиоца односно корисника роба и услуга уопште, у погледу порекла садржаја на сајту на који упућује односно где је лоциран спорни домен.

На основу свега наведеног Арбитражно веће је утврдило да су испуњени сви услови и критеријуми за доношење одлуке о преносу регистрације спорног назива домена са Регистранта на Тужиоца.

У складу са чланом 32. став 2 Правилника, Арбитражно веће констатује да Тужилац нема право на повраћај накнаде плаћене на име трошкова арбитражног поступка, без обзира на његов исход.

На основу члана 31. Правилника, арбитражна одлука је коначна и против ње нема места жалби.

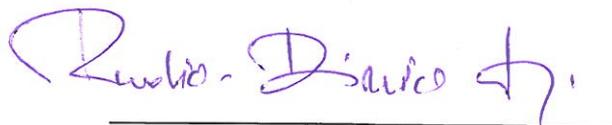
Одлука Арбитражног већа се извршава по истеку рока од 10 (десет) дана од дана пријема одлуке код РНИДС, осим у случају да је страна у поступку доставила доказ о покретању поступка пред надлежним судом, када се извршење одлуке одлаже до правоснажности одлуке суда.

У Београду, дана 30.11.2015. године

АРБИТРАЖНО ВЕЋЕ:

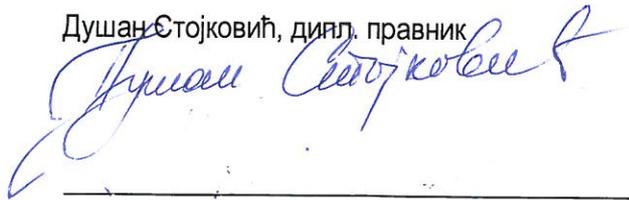
1. председавајућа већа

др Љиљана Рудић-Димић, дипл. правник

2. први члан већа

Душан Стојковић, дипл. правник

3. други члан већа

Владан Јоксимовић, дипл. правник